

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a fapturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In America . . . . 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Cloșca No. 632.
LIPOVA Jud. Timiș.

S U M A R U L :

1. Să fim treji
2. Tăria Bisericii lui Hristos
3. Cina Domnului
4. Oricine urăște pe fratele său este ucigaș.

5. Lectiuni Biblice.
6. Lucrarea Duhului Sfânt.
7. Să trăim frumos
8. Către frații și surorile tinere
9. Către surorile mame.

10. Vindecări Divine
11. Vești din Buenos-Aires.
12. Vești din Statele Unite și
și din Canada.
13. Botezuri cu Duh Sfânt.

Să fim treji.

Iubiți frați în Hristos Domnul,

Cu toată bucuria ce o simt în Domnul Isus, care prin neprihănitul Său sânge ne-a curățit de orice învinăciune, care ne deosebea unul de altul, iar acum ne-a legat spre a fi un singur corp, simt și nevoia de a vă servi cu câteva cuvinte de îndemn, muștrare și îndreptare. Rog pe Domnul Isus, ca El să binecuvinteze aceste slabe lămuriri și prin Duhul Sfânt, să le pecetluiească în inimile tuturor fraților, care cu curăție de inimă, doresc a-L sluji pe Dumnezeu.

În primul rând mă adresez, iubiților frați lucrători și conducători de adunări. Cineva cu drept cuvânt a zis: „Este ușor a câștiga suflete și a forma o comunitate, dar este greu, cu mult mai greu să conduci și să păstorești o comunitate.“ E întocmai ca și capitanul unui vapor, care are atâtea vieți pe vapor și care toate depind de iscusința și destoinicia lui. Multe suflete să afle pe vapoarele ce ni s'au încredințat să le conducem către limanul cereșc. Ce fel de robi treji în toată puterea Cuvântului, trebuie să fim noi, având în vedere că de activitatea noastră, depinde într-o oarecare măsură, lucrurile vecinice ca: viața și moartea, cerul și iadul? Cu câtă băgare de seamă trebuie să fim asupra sănătății noastre spirituale lăuntrice, în timpul acesta,

I Tesal. 5:6.

știind că o molimă bântue în toate părțile, spre a ataca și face victime, acolo unde sănătatea spirituală cam lasă de dorit? Trebuie să ne consacram în totul de a deveni cât mai mult luptători și conducători, cu atât mai mult, cu cât în zilele noastre lupta e în toi, căutând să avem unite toate forțele; tineri și bătrâni. Tinerii sunt trupele mai ușoare cari înaintează, ocupând terenul vrăjmașului, iar bătrânii formează careul (batalionul) care rezistă tuturor atacurilor vrăjmașului, necedând nici o centime din ceea ce s'a cucerit. Să cunoaștem experiența războaielor sfinte și să păstrăm frontul cu orice risc până va veni Domnul Isus, stând neclintii în lucrul Domnului. Dacă și noi vom ohoși și vom părăsi câmpul de luptă, încotro să se mai îndrepte ochii aceluia cari caută pe Dumnezeu?

În al II-lea rând mă adresez, iubiților frați, însărcinați a fi garda trează și ajutor imediat a lucrătorilor și conducătorilor de adunări, ca împreună să vegheze asupra comunităților. O mare băgare de seamă se cere și un ochiu neadormit și nepărtinitor atât la primirea membrilor cât și la petrecerea lor în adunări. Sunt unii cari nu ar trebui să fie în mijlocul poporului răscumpărat. Numeri 11:4 Iuda 4. Prezența lor între poporul Domnului aduce trei stări grele: pentru ei e un dezavantaj — pentru

Domnul e o scârbă iar pentru biserică e o pagubă.

Un luda, tot se va strecura în biserică, dar cel puțin să nu-i deschidem noi ușa. Un luda tot va fi în mijlocul nostru, dar cel puțin să nu se simtă bine și la largul lui între noi. E o uriciune a amesteca lumea cu biserică, aceasta faptă atrage după sine un blăstem grozav. Ușa bisericii Domnului să o ținem larg deschisă pentru sufletele sincere, însă să o ținem strașnic închisă pentru acele suflete a căror inimă e încă în lume. Dealtfel pentru un membru încă lumesc și numai cu înfrățirea evlavioasă, e o nefericire a sta în mijlocul bisericii, în vreme ce nu-i cunoaște puterea renașterii din nou.

Frații mei, trebuie să ne luptăm, să veghem și să ne rugăm, pentru a avea membri renăscuți, adică fapți noi în Hristos. II Cor. 5:17. Cu durere se constată că în biserici, pe lângă chipul lui Hristos au mai luat ființă încă cele două chipuri și pe cari foarte ușor le trecem cu vederea. Primul chip e devenirea tot mai lumească a membrilor, începând chiar de la cei cari sunt puși să vegheze, puși să dea pildă turmei și aceasta prin alocgarea, truda și risipirea timpului pentru lucruri pieritoare, prin nepăsare și neactivitate, iar al II-lea chip e sgârbenia care se arată tot mai mult prin slaba și chiar neexistența dărnicii. Aceste două chipuri, împărecheate cu formalismul religios lucrează încet, încet, dar sigur la descompunerea bisericii lui Hristos. Fi-vom nepăsători în fața pericolului ce ne amenință? Lăsa-vom Ierusalimul lipsit de ziduri de întăritură, împotriva vrăjmașului? Cu sabia încinsă la mijloc, alături de cel ce sună din trumbușă, cu o mână încleștată pe armă, iar cu cealaltă la lucru, să pornim la dregerea spărturilor și Dumnezeu va fi cu noi. Neemia 4:17-20.

Noi trebuie să înțelegem că marea grămadă adunată pe aria de trierat, va scade foarte mult, atunci când va veni Acela în a cărui mână să află lopata de vânturat. Să ne ferească Domnul de oșanda ce va cădea asupra celor ce înșală sufletele și îi mângăie cu nădejdi înșăletoare. Nu cantitate (mulțime mare) ci calitate îi trebuie lui Dumnezeu pentru împărăția Sa. Să căutăm a fi astfel de supraveghetori care cu dorința arzătoare să ne luptăm a fi curați de orice sânge omenesc. Să fim conștiincioși în însărcinare și să nu privim păcatul printre degete, ci așa cum îl va privi marele și dreptul Vânturător.

Deci dacă o adunare, va ști să pună toate mădularele ei în mișcare, apoi carul împărăției lui Dumnezeu, nu va întârzia nici o clipă și va porni din loc cu sufletele renăscute. Dimpotrivă, dacă membrii vor lăsa pe lucrător sau conducător să meargă singur înainte și vor privi nepăsători la el cum se zbate și se chinuște și încă se vor mai și plânge de el, sau pe de altă parte supraveghetorul va lăsa pe membri ca fiecare să facă ce vor (pentru că e slobozenie în Hristos) nu numai că nu vom vedea o redeşeptare, ci de nu ne vom schimba, nu vom scăpa de dreapta osândă.

Noua busolă de orientare să fie: Deplina noastră predare Domnului cu tot ce avem și suntem. Dumnezeu, Părintele ceresc să primească jertfele noastre vii pentru numele Domnului nostru Isus Hristos. Amin!

Mihail Radu.

Tăria Bisericii lui Hristos.

Cuvintele din textul nostru sunt cuvintele rostite de sfânta gură a Domnului și Mântuitorul nostru Isus Hristos. Sunt încredințat că scumpul nostru frați și surori, le-au citit de multe ori și astfel le cunosc foarte bine. Ei știu că Domnul Isus Hristos are o biserică pe care „porțile locuinței morților nu o vor birui.” Dar că tocmai chemarea lor este ca să alcătuiască și să formeze aceasta biserică nebiruită, la aceasta cred că, cei mai mulți prea pu-

țin s'au gândit iar alții aproape deloc. Astfel în cele ce vor urma mai jos, m'am hotărât că după a Domnului bunăvoință, să explic încât Domnul mă va ajuta și-mi va lumina mintea prin Duhul Lui cel Sfânt, care-i secretul acestei mari țării a bisericii lui Hristos.

Din cine-i formată Biserica lui Hristos?

„Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească...” I Petru 2:5 „Căci noi

„Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe aceasta peatră voi zidi Biserica Mea, și porțile locuinței morților nu o vor birui.” Mat. 16:18.

suntem Templul Dumnezeului celui viu..." II Cor. 6:16. „Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi, și pe care l-ați primit dela Dumnezeu? Și că voi nu mai sunteți ai voștri?" I Cor. 6:19.

Din cele arătate deci și descoperite de Cuvântul lui Dumnezeu, se vede clar că, biserica lui Hristos, este formată din acele „pietre vii" sau din acele suflete cari fiind renăscute din nou prin Duhul Sfânt, au ajuns a se preda cu totul Domnului. Cei ce formează biserica lui Hristos, nu mai sunt ai lor. Cea mai mare nefericire pentru o biserică este aceea când are ca membri în sânul ei persoane nenăscute din nou. Un om nenăscut din nou,

nu poate avea nici odată cugete și dorinți sfinte, pentrucă : „Ceice trăiesc după îndemnul firi pământești, umblă după lucrurile firii pământești... Deci cei ce sunt pământești, nu pot să placă lui Dumnezeu." Rom. 8:5-8. Goana și setea de a recruta adepți sau de a face proseli și ai primi ca membri în biserică fără a fi ei renăscuți din Dumnezeu, însemnă nimicirea și complectă ruinare a bisericii. Niciodată o biserică nu poate fi socotită ca o forță lumească ci ca o forță spirituală, a cărei menire este să trăiască așa precum a trăit Isus și să vestească Evanghelia Lui la toate popoarele : unora pentru mântuire iar altora pentru mărturie. De aceea cea mai mare răspundere care apasă pe umerii celor chemați ca să zidească, este aceea când în zidul bisericii sau a casei duhovnicești a lui Hristos, zidesc pietre moarte. Prin astfel de pietre își are vrăjmașul lucrul său în adunare.

Fraților, noi trebuie să căutăm ca să avem meșteri cu ochi luminați. S'a observat în timpul din armă, că să pot găsi așa meșteri cari zidesc în zidul bisericii lui Dumnezeu, tot ce le vine în mână, numai ca să poată spune că au făcut o zidire mare, zidirea lor însă nu stă, ci ea este dusă de șiroaiele apelor. Și cum au ajuns ei ca să zidească în felul aceasta? Vrăjmașul le-a orbit mintea lor necredincioasă, ca să nu poată vedea. Numai dorințele lumești împing pe conducători ca să primească în sânul comunităților membri născuți din nou.

Care-i tăria Bisericii lui Hristos?

„Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățască, în frângerea pâinii și în rugăciuni." Fapte. 2:42.

Tăria bisericii lui Hristos stă dar în acei oameni botezați și străpunși la inimă de Cuvântul lui Dumnezeu (născuți din nou) cari ajungând în felul acesta să fie zidiți în corpul lui Hristos, știu să îndeplinească aceste patru lucruri pe cari le-au împlinit primii creștini.

Învățătura Apostolilor. Pentruca biserica lui Hristos să fie tare și nebiruită de atacurile cari îi

vin dinlăuntru și dinafară, are nevoie ca să stăruiască în primul rând, în învățătura apostolilor. Noi știm că Domnul Isus a poruncit apostolilor Săi, ca să învețe pe oameni tot aceea ce le-a poruncit El. Mat 28:20. Unde nu este o unitate în învățură, acolo nu poate fi nici unitate în credință. Iar acolo unde nu este unitate în credință, nu este nici în dragoste. Vrăjmașul nostru diavolul știe foarte bine acest lucru, pentru aceea el își dă toată silința ca să strice unitatea în învățătura apostolilor. El știe foarte bine că odată ce această unitate este stricată credincioșii cari mai înainte aveau un suflet, o inimă și un gând, de acum vor fi desbinați : fiecare va crede așa cum convine lui. Se vor face între ei partide, cari fiecare vor ține la oamenii lor. I Cor. 1:10-13. Apostolul Pavel a combătut foarte aspru pe cei ce nu au stăruit în învățătura apostolilor. I Tim. 6:3-5. Cauza decăderii creștinismului de astăzi este pentru aceea, că nu a stăruit în învățătura apostolilor. Nu fiecare fraților, are menirea ca să vină cu învățătura lui. Nu fiecare poate fi învățător, deși multora le place acest lucru foarte mult. Orice învățură care s'ar strecura între credincioși, ea trebuie să fie adusă în fața bătrânilor bisericii și pusă în legătură cu învățătura apostolilor, și numai așa poate fi primită, decă se bazează pe Cuvântul lui Dumnezeu. Ce se alegea de biserica lui Isus Hristos, dacă ea se ducea după toate învățăturile prin cari vrăjmașul a căutat ca să tulbure pacea și unitatea frățască? Atunci însă când unii s'au ridicat ca să introducă tăierea împrejur și păzirea Legei de pe Sinai, când alții au căutat să răstoarne adevărata învățură despre înviere și iarăși când alții au căutat ca să găsească sfințenie prin reținerea dela unele mâncări și dela oprirea căsătoriei ei s'au izbit de învățătura apostolilor, și au pierit. Fapte. c. 15. I Tim. 4:1-5 II Tim. 2:16-18. Dacă o biserică are și stăruiește în învățătura apostolilor, trebuie să piară din ea toți cei ce nu au aceasta învățură și cari nu stăruiesc în ea, așa după cum piere și moare cârtița (sobolul) când ajunge în contact cu lumina soarelui.

Fraților dacă voim să fim o binecuvântare pentru biserica lui Hristos și o sare și lumină pentru lume, nu ajunge numai ca să avem aceasta învățură, decât noi trebuie să și stăruim în ea în toată viața. Sunt unii cari urmează aceasta învățură, dar după un timp se abat dela ea, Ei fac lucrul aceasta pentrucă să slăbească biserica lui Hristos, dar ea nu poate fi biruită de porțile iadului. Noi să rugăm mult pe Domnul ca să ne ajute a fi și a stăruim în toată viața în învățătura apostolilor.

Legătura frățască. Cuvântul lui Dumnezeu arată că noi fiind mulți formăm Corpul lui Hristos (biserica), și fiecare în parte suntem un mădular

din corpul Lui. Dacă privim legătura care există între mădulele corpului nostru, atunci putem vedea clar că, legătura între mădulele Corpului lui Hristos, lasă mult de dorit. Dacă mâna noastră pământescă voiește a prinde ceva, ochii nu-și întorc privirea în altă parte ca să nu vadă, iar picioarele nu rămân nemișcate din loc. Dacă ochiul trece prin întunec mare când nu poate vedea nici la mică distanță, mâna pipăie și nu-l lasă pe corp să se lovească de unele obiecte ce iar putea sta înainte. Dacă așa o mare legătură și armonie domnește între membrele corpului nostru, să ne cugetăm, cum ar trebui să fie ea între aceia cari sunt membrele Corpului lui Hristos? Unde vrăjmașului i-a reușit să rupă legătura frățească, acolo a rupt el legătura dragostei. Și cum poate rupe el mai ușor aceasta legătură? Să luăm o pildă: Odată un deget a fost împodobit cu un inel. Din clipa aceea el a început a se sumeșii asupra celorlalte că el de aceea a primit inelul pentru că este mai de trebuință, mai frumos și mai bun ca celelalte. Din cauza sumeșiei sale, a fost privit de rău de către celelalte degete dela mână și ele nu l-au ajutat nici atunci când a voit să facă ceva și nici atunci când a voit să culeagă ceva. Așa este cazul cu mulți credincioși. Atunci când Domnul lasă asupra lor câte o binecuvântare, ei se cred mai buni și mai destoinici ca ceilalți. Prin foptul acesta aduc întristare și jignire frașilor lor, cari nu numai că nu-l pot vedea bine, dar nici nu-i ajută la nevoie. Legătura frățească se mai poate rupe și atunci când cineva nu stăruiește în învățătura apostolilor. Galat. 2:3-5.

Pe lângă toată grija cea mare însă pe care o au membrele unele de altele și pe lângă toată armonia care domnește între ele, este cu puțință ca să se vadă unele pe altele. De pildă: O mână prinde ciocanul ca să bată un cui, iar ceilaltă mână ține de cui. Din nebăgare de seamă, ciocanul a lovit peste mâna care a ținut de cui. O mână prinde cușitul ca să taie ceva. Ceilaltă mână ține de lucrul pe care aceasta voiește să-l taie. Din nebăgare de seamă cușitul a alunecat și a tăiat și în mână care ținea de acel lucru. În asemenea cazuri știm ce face mâna care a rănit. Întrebunțează toate mijloacele ca rana produsă din nebăgare de seamă să fie pansată și să se vindece. Oare și membrele Corpului lui Hristos fac așa atunci când se rănesc prin nebăgare de seamă? Oare de ce mâna lovită sau tăiată de ceilaltă nu apucă și ea ciocanul sau cușitul ca să lovească sau să taie pe celalaltă? Cred că fiește care cunoaștem răspunsul. Să ne întrebăm însă de ce unii credincioși atunci când sunt loviți prin nebăgarea de seamă a altora, caută ca să le întorcă înapoi? Oare nu suferă durere din pricina această Corpul lui Hristos? Membrele cari cu bună știință să lovesc unele pe altele, nu fac parte din acelaș corp. Și așa nu fac parte nici acei credincioși, cari se lovesc unii pe alții, să taie sau să mușcă. Galat 5:15.

Un membru din corpul nostru poate fi atăcat și altcum. Se poate ca să nu fie lovit de celalt membru din corp, ci devenind în legătură ca un alt corp din afară, să fie atăcat de acesta. De pildă; un om umblând desculț a fost înțepat de un spine care s'a rupt și a rămas în picior. Piciorul sănătos nu poate suferi spinele în el, și pentru aceea cheamă în ajutor mâna ca să-l scoată afară. Tot astfel să poate întâmpla cu un membru din corpul lui Hristos ca să fie înțepat de o poftă păcătoasă. Corpul sau membrul sănătos nu poate suferi pofta, și cheamă în ajutor pe un alt membru ca să-l scoată spinele. Cu cât tace și nu spune ce i s'a întâmplat, cu atât rana se agravează. Sermanul membru înșinat, trebuie să sufere împunsăturile acului (muștrările și îndemnurile) care scoate afară spinele.

Deci după cum membrele corpului nostru trăiesc într'o strânsă legătură așa trebuie să trăiască și membrele din Corpul lui Hristos. Tăria lor este în unitatea, legătura și ajutorul pe care și-l dau unele altora. Colos. 3:12-15, etc.

În frângerea pâinii. Pentruca să putem îndeplini toate cele de mai sus, trebuie să fim oameni vii și să avem viață din viața Domnului Isus. Viața Lui trebuie să se arate în corpul, vinele, sângele și în toate membrele corpului nostru. Trebuie să se arate că noi în adevăr, ne-am făcut părtași dumnezezeștii Lui naturi. Și lucrul acesta numai atunci se poate, când noi ne hrănim cu corpul și sângele Său. „Cine nu mănâncă corpul Meu și nu bea sângele Meu, nu are viață“. Aceste cuvinte ale Mântuitorului trebuie să strălucească ne'ncetat înaintea ochilor fiecărui credincios. Un credincios care nu mănâncă corpul Domnului și nu bea sângele Lui, e deci fără viață sau mort. Ioan 6:53. Iar alții cari mănâncă în chip nevrednic, sunt bolnavi, neputincioși și adormiți. Cel dântii nu pot fi folosiți pentru nici o lucrare bună iar cei de al doilea trebuie să fie purtați pe brațe de alții. Și unii și alții sunt într'o stare jalnică și nu slujesc de binecuvântare în poporul lui Dumnezeu. Nu este în ei tărie, căci tăria sau puterea de viață este numai în cei sănătoși, cari păzindu-și starea în sfințenie gustă din viața lui Isus. Ioan. 6:54.

Și în rugăciuni. După ce membrele din Corpul lui Hristos, stăruiesc în învățătura apostolilor, în legătura frățească și în frângerea pâinii, pot să stăruiască și în rugăciuni. Pentruca credincioșii unei adunări se poate stăruii în rugăciune și ca rugăciunea lor să fie ascultată, au lipsă de toate cele de mai sus. De ce nu lucrează Dumnezeu într'o biserică? Pentrucă nu stăruiește în învățătura apostolilor ci lasă ca să fie bântuită de învățături felurite și străine, a rupt legătura frățească, membri să urăsc, vorbesc de rău și nu se iubesc ca frașii, și nu să împărtășește la frângerea pâinii. Aceste toate se pot întâmpla cu o biserică, dar se pot întâmpla și cu un membru singular.

Deci tăria bisericei lui Hristos stă în puterea vieții, învățăturai, unității, a împărtășirei și a rugă-

ciunei membrilor din care se compune ea. Când aceste toate se păstrează cu sfințenie așa cum au fost lăsate de Domnul Isus, și învățate de apostoli și când biserica nu iese de sub cărmuirea Duhului

Sfânt, ea este tare și nebiruită; înaintea ei porțile iadului se îngrozesc și rămân biruite. Aliluia.

Domnul să ne ajute a păstra uitatele Duhului prin legătura păcii.

GH. BRADIN.

CINA DOMNULUI

„Luați mâncați, acesta este trupul Meu.”
Marcu 14 : 22.

„Căci am primit dela Domnul ce v'am învățat: și anume că, Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut a luat o pâine. Și după ce a mulțumit lui Dumnezeu a frânt-o și a zis: „Luați mâncați; acesta este trupul Meu”, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea. Tot astfel după cină, a luat paharul, și a zis: „Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, oridecâte ori veți bea din el.” Pentrucă, oridecâteori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El.” I. Cor. 11 : 23—26.

Ultima dorință a Domnului Isus a fost, să mănânce paștele împreună cu ucenicii Săi, înainte de patina Sa. Aceasta dorință trebuie să ne însuflețească și pe noi, de a mânca trupul Domnului și a bea sângele Lui, până va veni El. Pentrucă prin aceasta împărtășire și noi vestim moartea Domnului. Dacă nu mâncăm trupul și nu bem sângele Domnului, nu avem viață în El. Ioan 6 : 53, 57.

Cina Domnului a fost pregătită pentru ucenicii Săi de atunci și pentru poporul Său de astăzi. Ea este un așezământ lăsat de Domnul, și trebuie să-vârșită întru amintirea morții și răscumpărării Sale. Mat. 26 : 26—28.

Cum trebuie să se ieie Cina Domnului? Fără nici o pregătire?

Apostolul Pavel zice: „Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta. Căci cine mănâncă și bea, își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului.” I. Cor. 11 : 28—29.

Sunt unii cari mănâncă trupul și beau sângele Domnului, fără să se cerceteze, din care cauză vine asupra lor mânia și pedeapsa lui Dumnezeu. „Dacă ne-am judeca singuri, n'am fi judecați. Dar când suntem judecați, suntem pedepsiți de Domnul, ca să nu fim osândiți, odată cu lumea.” I. Cor. 11:31—32.

Mai sunt și așa unii cari nu i-au parte la cina Domnului, pentru faptul că nu sunt pregătiți. Aceste persoane susțin că, ei prețuiesc foarte mult pe Domnul, și de cât să se apropie în chip nevrednic, mai bine nu i-au parte la cina Lui. Noi găsim că nu este justă apărarea aceasta. Tocmai faptul că aceste persoane nu i-au parte la Cina Domnului arată că

nu prețuiesc pe Domnul, căci dacă L-ar prețui, s'ar sili ca să fie totdeauna vrednice pentru împărtășirea cu trupul și sângele Lui. Ori doară de mult ce-L iubesc nu se împărtășesc???

Cu privire la serbarea Paștelor Domnul zice: „Dacă cineva nu este necurat, nici nu este în călătorie, și totuși nu prăznuiește Paștele, sufletul acela să fie nimic din poporul Meu.” Num. 9 : 13. Dacă astfel de poruncă a fost dată cu privire la Paștele cari erau numai simbolul acelora pe cari avea să le înfăptuiască Domnul Isus, atunci să ne întrebăm: Ce va face El cu acele persoane cari se împărtășesc nefiind pregătiți sau cu acei ce nu se împărtășesc pe motiv că nu sunt pregătiți?!

Apostolul Pavel zice: „Fiecare să se cerceteze pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta.” Să ne cercetăm cum stăm noi în fața acestor cuvinte. Cu toate că odinioară cuvintele acestea au fost spuse cu privire la partidele, certurile și neînțelegerile, cari domneau în biserica din Corint, astăzi ele ne sună nouă. Domnul vrea ca inimile noastre să fie cu totul în legătură cu cina Lui, și astfel să fim într-o permanentă legătură cu El. Noi avem o datorie sfântă, să osândim în fața lui Dumnezeu, orice pată a cugetului nostru și orice păcat care ar căuta să-și facă loc în corpul nostru. Și cu atât mai mult trebuie să facem aceasta osândire, mai înainte de a veni la cina Domnului. A te înfățișa la cina Domnului cu cugetul pătat, stăpânit de vreo poftă necurată, cu inima plină de amărăciune, de ură și duh de ceartă, însemnează a disprețui cina Domnului, a nesocoti sfințenia care este în trupul și sângele lui Isus, și a ajunge sub osânda lui Dumnezeu. Căci aici n'avem de a face cu mană din pustie, nici cu pâine și vin, ci cu trupul și sângele lui Isus.

E o durere că se mai găsesc și în vremea de azi creștini, cari vin la cina Domnului cu o inimă nepăsătoare și ușuratică, întocmai cum merg unii la o masă obicinuită; și fără ca mai înainte să se fi cercetat, își întind mâinile spre cina Domnului. Din cauza acestora vin și în zilele de astăzi multe pedepse asupra lor și asupra celor cari îi susțin (direct sau indirect). „Dacă ne-am judeca singuri, n'am fi judecați. Dar când suntem judecați suntem pedepsiți de Domnul, ca să nu fim osândiți odată cu lumea.” Boalele, neputințele și somnul spiritual în care cad unii, sunt toate dovezi că ei sunt judecați și

pedepsiți de Domnul, fiindcă nu s'au judecat singuri. I. Cor. 11 : 31—32.

Nu este însă mai puțin de osândit sau neplăcut Domnului, când cineva stă departe de cina Lui sub cuvânt că pune mare preț pe aceasta cină și nu vrea să o necinstească prin venirea lui la ea sau împăășându-se din ea. De fapt arată că voiește mai bine a se lipsi de cina Domnului de cât a se împăăși din ea în chip nevrednic. O astfel de persoană ține mai mult la necurătenia sa decât la slăvirea Domnului și la viața care este în El și pe care o primesc cei ce se împăășesc din trupul și sângele Lui, și aceasta nu este o dovadă nici de

smerenie și nici că o atare persoană are cinstea Domnului la inimă. Să luăm bine seama că este scris : „Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși.“ Este deci în datorința fiecărui de a se cerceta pe sine însuși, și după cum își găsește starea, așa să mănânce din cina Domnului sau să nu mănânce. Dacă cineva nu se cercetează, sau deși să cercetează nu se curățește, dă dovadă că vrea să stăruie și pe mai departe în necurătenia lui. O astfel de persoană chiar dacă este în poporul Domnului, totuși nu este un mădular sănătos în trupul Lui.

Va urma.

IOAN DANCIU.

Oricine urăște pe fratele său, este un ucigaș.

De multeori se întâmplă că atunci când o persoană este îndemnată sau muștrată pentru o faptă rea, să se plângă că nu este iubire. Alții sunt cari acuză pe copiii Domnului că sunt lipsiți de iubire din cauză că nu i-au parte cu ei, fie la lucruri neroditoare de ale întunecului, fie la răspândirea unor învățături greșite și fără de sfințenie în ele. Asemenea învinuiri și acuze aduse la adresa copiilor lui Dumnezeu, nu numai ca sunt lipsite de un temei scriptural dar ele au și darul să arate ca pe un urător pe cel ce le aduce. Pentru că dacă noi căutăm bine în Cuvântul lui Dumnezeu, vom afla că, „cel ce urăște pe fratele său“, este tocmai acela care face răul. Și din cauză că lucrările lui sunt rele iar ale fratelui său drepte, din aceea cauză îl urăște. Sf. Scriptură arată limpede : „Căci vestirea, pe care ați auzit-o dela început, este aceasta : să ne iubim unii pe alții ; nu cum a fost Cain, care era dela cel rău, și a ucis pe fratele său. Și pentru ce l-a ucis ? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau neprihănite. I. Ioan 3 : 11—12.

Vedem deci că după cum Domnul Isus condamnă păcatul adulterului mai înainte de a fi în-

făptuit (când s'a zămislit în inimă). Mat. 5 : 28, tot la fel condamnă el și păcatul uciderii atunci când ura a luat loc în inimă. „Ori cine urăște pe fratele său, este un ucigaș.“ I. Ioan 3 : 15.

Va zice cineva : Un păcătos sau un necredincios nu are dreptul a urt, dar în schimb un credincios poate face acest lucru. Noi știm că credincioșii nu urăsc pe nimeni. Atunci când ei muștră păcatul, înseamnă că iubesc persoana care l-a înfăptuit și-i doresc îndreptarea. Ei iubesc pe toți oamenii și ceea ce urăsc ei este păcatul sau faptele rele, cu cari nu se pot uni și la cari nu pot lua parte. Tit. 1 : 13. II. Cor. 13 : 10. Iuda v. 23. Efes. 5 : 10—11.

A cleveți, a vorbi de rău, a calomnia, etc. pe acela care e mai drept decât tine, este o faptă deucidere, pe care Dumnezeu o pedepsește cu toată asprimea. A arăta însă răutatea unora cu scopul ca alții văzându-o, să nu cadă după acelaș exemplu al neascultării, nu însemnează ură. I. Cor. 10 : 1—12.

Rog pe Domnul ca El să ne dea o înțelegere cât mai clară și lămurită în privința dragostei Sale, ca să putem fi adevărați copii ai Săi. Ioan 13:34-35.

M. Grădea.

Leccióni Biblice

Calendar Septămănal.

Luni în 1 Iulie : Legătura lui Moise cu Dumnezeu. Exod. 24:1-4
 Mar. „ 2 „ Legătura lui Noe cu Dumnezeu. Gen. 7:1-5.
 Mer. „ 3 „ Legătura lui Avram cu Dumnezeu Gen. 12:1-9.
 Joi. „ 4 „ Legătura Domnului Isus cu Dumnezeu Mat. 17:1-5.
 Vin. „ 5 „ Legătura lui Petru cu Domnul Isus. Mat. 16:17-19.
 Sâm. „ 6 „ Legătura lui Pavel cu Domnul Isus. Fapte 22:6-21.
 Duminică în 7 Iulie : Legătura lui Moise cu Dumnezeu.
 Exod. 24:1-18.

Cuv. aur. Psalm. 33:12.

Cuvânt adevărat : În măsura în care ne-am predat Domnului, ne și putem apropia de El.

Sumarul lecțiunii : Introducerea. În lecțiunea

aceasta învățăm noi legătura pe care Moise a avut-o cu Tatăl ceresc. Toți aceia cari slujesc Domnului trebuie să aibe legătură cu El. Aceasta legătură cu Dumnezeu, Moise a avut-o foarte înaintată.

Moise chemat de Domnul. Deși în mijlocul unei cete care avea datoria a se înclina Domnului, Moise este chemat în chip deosebit și numai lui i se dă voie a se apropia de Domnul. Moise avea însărcinarea ca să mijlocească între popor și Dumnezeu. Dumnezeu nu putea vorbi cu poporul de aceea El vorbește lui Moise, iar Moise merge și spune poporului cele ce a zis Domnul. Poporul să deobligă la ascultare.

Moise pe munte patruzeci de zile. După porunca Domnului, Moise se sue pe muntele Sinai pentru primirea Legii. Conducerea poporului în acest timp era încredințată lui Aron și Hur. În timp ce Moise sta pe munte cu Dumnezeu, Aron ascultând de glasul poporului face un vișel de aur, înaintea căruia copiii lui Israel se închină și-i jertfesc. Lucrul acesta are darul să ne arate ce poate face un om — dacă de altfel este chiar credincios — atunci, când nu are el chemarea într-o lucrare. Este foarte probabil că Aron la început când a rămas poporul sub conducerea lui, să se fi bucurat; dar el a cedat în fața poporului și nu a fost în stare a-l ține în frâu. Deci în timpul când Moise a petrecut cu Dumnezeu pe munte, Aron cu poporul a mers în păcat.

Calendar Septămânal.

Luni în 8 iulie : O femeie credincioasă. Rut. 1:14-22.
 Mar. „ 9 „ O femeie curajoasă. Iud. 4:4-9.
 Mer. „ 10 „ O femeie a rugăciunii. I Sam. 1:9-13.
 Joi. „ 11 „ O femeie înțeleaptă. I Sam. 20:16-22.
 Vin. „ 12 „ O femeie binecuvântată. Luca 1:26-33.
 Sâm. „ 13 „ O femeie diaconică. Rôm. 16:1-2.
Duminică în 14 iulie : Credințioșii și curajul Naomei.
 Rut. 1:14-22. 4:14-17.

Cuv. aur. Prov. 31:30.

Cuvânt adevărat. Cel ce vorbește cele drepte și nu umblă lingșind, câștigă bunăvoință din partea Domnului.

Sumarul lecțiunii. Introducerea : Lecțiunea aceasta ne arată pe o femeie credincioasă și în acelaș timp plină de curaj, care deși bătrână de ani stăruie de nurorii ei să rămână ele la poporul lor și ea nu se teme că moare de foame fără ele.

Naomi amărâtă. O adâncă amărăciune a cuprins inima Naomei prin pierderea soțului și a celor doi copii ai săi. Din cele cercetate în Cuvântul lui Dumnezeu, vedem că, aceasta femeie s'a mutat din cauza foametei împreună cu întreaga ei familie în pământul Moabului. Copiii ei și-au luat neveste Moabite. Deși însă acum au rămas numai ele (femeile sigure) nu au început la ceartă, ceea ce se întâmplă în multe locuri ci au trăit în dragoste loialtă.

Naomi sfătulește pe nurori să o părăsească. Fiindcă Naomi voia să se înapoieze înapoi de unde a plecat, a sfătuit pe cele două nurori ale sale să meargă la mamele lor și să se remărite. Ele plâng și nu voiesc a se despărți de ea, dar în urmă una cedează iar cealaltă nu voiește cu niciun chip să o părăsească. Dumnezeu binecuvântează pe aceasta care rămâne statornică. De multeori e bine să nu ne prea pripim (grăbim) în lucrare căci Dumnezeu chiar dacă ne pune la probă la început, când rămânem statornici, ne dă mari binecuvântări Aliluia.

Calendar Septămânal.

Luni în 15 iulie : David are milă de vrăjmaș. I Sam. 26:7-12.
 Mar. „ 16 „ Iosif are milă de cei ce l-au urât. Gen. 45:1-5.
 Mer. „ 17 „ Elisei are milă de cei ce-l caută să-l prindă.
 I Reg. 6:13-23.

Joi „ 18 „ Domnul Iesus are milă de vrăjmași. Mat. 26:51-54.
 Vin. „ 19 „ Ștefan se roagă pentru vrăjmași. Fapte 7:55-60.
 Sâm. „ 20 „ Creștinul trebuie să se roage pentru vrăjmași.
 Mat. 5:44-48.

Duminică în 21 iulie : Marea bunătate a lui David. I Sam. 26:1-25.

Cuv. aur. Filip. 2 : 4.

Cuvânt adevărat. Cea mai mare pedeapsă pe care o poți da vrăjmașului tău este aceea să te rogi pentru el și să nu-i răsplătești cu rău.

Sumarul lecțiunii. Introducere. Avem în David un om cu suflet nobil care deși a crescut în urma oilor, a știut să nu-și întindă mâna asupra celui ce-i căuta viața, chiar atunci când o putea face cu înlesnire.

David urmărit. Din cauză că Domnul a iubit pe David și a lăpădat pe Saul, acesta din urmă stăpânit de un duh rău caută viața celui iubit de Dumnezeu. Dumnezeu a găsit însă totdeauna căi prin care omul Lui cel credincios să fie scăpat.

Saul în mâna lui David. Dumnezeul cel atotputernic a condus lucrările în așa fel, că cel ce căuta viața, cel setos de sânge, să fie dat în mâinile celui pe care îl urmărea. Dar acesta nu s'a atins de viața lui ci i-a cruțat-o. I-a luat numai sufla și ulciorul cu apă dela căpătii și i-a lăsat. Deși Saul era stăpânit și condus de un duh rău în urmărirea lui David, a avut totuș clipe când a văzut că nu face bine și că acela pe care îl urmărește, este mai drept decât dânsul. Intotdeauna omul ales de Dumnezeu pentru lucrul Lui are vrăjmași cari caută să-l urmărească și să i se împotrivescă în lucrarea pe care o are de îndeplinit. Lucrul acesta se întâmplă îndeosebi, din partea acelora cari sunt lăpădați de Dumnezeu.

Calendar Septămânal.

Luni în 22 iulie : Un vestiitor al dreptății. Amos 7:7-9.
 Mar. „ 23 „ Un vestiitor al îndreptării. Ierem. 7:3-7.
 Mer. „ 24 „ Un vestiitor al pocăinței. Mat. 3:1-10.
 Joi. „ 25 „ Un vestiitor al slobozeniei. Ioan 8:30-36.
 Vin. „ 26 „ Un vestiitor al mântuirii. Fapte 2:37-40.
 Sâm. „ 27 „ Un vestiitor al viitorului. Apoc. 1:1-3.
Duminică în 28 iulie : Amos vestește dreptatea divină.
 Amos 7:1-17.

Cuv. aur. Amos 5 : 24.

Cuvânt adevărat : Datorința fiecărui credincios este, a vesti dreptatea și adevărul.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. Pe timpul lui Amos păcatul a luat proporții foarte mari de aceea Domnul l-a combătut aspru prin acest proroc.

Chemarea lui Amos. Când proorocii lui Israel să lăsară de a proorocii cele drepte și începură a căuta în alte părți și a proorocii după placul inimii celor ce îi suțineau, Dumnezeu a ales și chemat în slujba proorociei pe Amos care nu era nici proroc și nici fiu de proroc, ci un simplu păstor și strângător de smochine.

Amos considerat ca uneltitor. În totdeauna cei ce au vorbit adevărul au fost considerați ca niște uneltitori împotriva legilor. Astfel preotul Amafia înfățișează pe Amos în ochii regelui Ieroboam, ca pe un uneltitor împotriva regelui. Dumnezeu însă a iubit pe Amos, și el a proorocit numai adevărul.

Lucrarea Duhului Sfânt.

Domnul Isus zice: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângăitor, care să rămână cu voi în veac; și anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi. Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi. Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi. În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu că voi sunteți în Mine, și că Eu sunt în voi. Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu, Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta lui.” Ioan 14:15-21.

Scumpii mei cititori! Rusaliile sunt a treia mare sărbătoare pe care o prăznuiește creștinismul, este sărbătoarea măreață a Duhului Sfânt. Dar durere că acea sărbătoare, care ne amintește despre felul de lucru a Duhului Sfânt, are o foarte mică valoare la cei mai mulți creștini de astăzi. Pentru un adevărat copil al lui Dumnezeu, ea are o valoare foarte mare. Căci fără Duh Sfânt, noi nu avem pe Tatăl, nu avem nici pe Fiul. Fără Duh Sfânt, noi nu putem fi renăscuți, fără de El nu putem duce o viață sfântă și fără de El, nu putem fi mântuiți. De aceea o zic că, este foarte trist că pentru o bună parte din creștinismul de azi, Duhul Sfânt, nu valorează nimic. Ei serbează Rusaliile dar nu în Biserică. Sărbătoarea Rusaliilor, este pentru dânși o zi de deșteptare primăvaratică. În adevăr, pământul nu este niciodată așa de frumos ca în zilele de Rusalii, când este acoperit cu un covor verde, cântece de păsări răsună prin păduri și parcuri. Cea mai mare parte din popor se duce la plimbare ca să se desfăteze în natura dumnezeiască. Oare merg ei ca să laude pe Dumnezeu pentru minunile Lui cari se desfășoară în natură? O, nu!!! Despre Dumnezeu și despre Duhul Lui cel Sfânt, în asemenea locuri, nu se aude nici un cuvânt. Astfel noi vedem lămurit că pentru copiii lumii, ziua în care s'a pogorît Duhul Sfânt, n'are preț. Faptul acesta însă nu ne miră deloc, fiindcă D-l. Isus ne lămurește cauza pentru care lumea nu are plăcerea în Duhul Sfânt. El zice: „Lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște.” Din cauză că lumea nu-L poate nici vedea și nici pipăi, fiindcă El e asemănat cu vântul, de aceea lumea îl respinge;

Cu toate aceste însă cei ce iubesc pe Dumnezeu și păzesc poruncile Lui, îl primesc
 ■ ■ O creștinismule, deșteaptă-te și roagă-te mai fierbinte pentru acest dar dumnezeesc, căci, tu ai nevoie de un Mângăitor.

„Dacă Mă iubiți,” zice Isus către ucenicii Lui, veți păzi poruncile Mele” Cu așa dragoste și deplină predare trebuie să fim cum a fost El. În păzirea poruncilor Lui, se deosebesc copiii lui Dumnezeu de către copiii lumii. Cum să nu iubească ei pe așa un prieten? Până când a fost cu ei, S'a îngrijit de toate nevoile lor; nu numai de cele pământești decât și de cele sufletești. Cuvintele Sale erau pentru ei mana din cer. Chiar mărirea Lui și-a deschis-o înaintea lor și a lăsat ca ei să pătrundă până la Tatăl cel plin de dragoste. Și pentru că nu există o durere mai mare în lume decât păcatul, El iubindu-i. I-a liberat de el. Iar când a venit aceea mare păcătoasă și a început a vărsa lacrimi, fierbinți la picioarele Lui, El a ridicat-o plin de dragoste rostindu-i aceste cuvinte de mângâiere; „Păcatele tale sunt iertate, du-te în pace.” El ridică pe ucenicul Petru din căderea lui, ca să nu cadă în disperare. Iar în timpul agoniei Sale când ucenicii Lui erau în încercare, El îi mustră prin cuvintele părintești: „Privegiați și vă rugați

ca să nu cădeți în ispită, în fine când ei se întristează fiindcă le vorbește despre plecarea Sa din lumea aceasta, El îi mângăie ca o mamă pe copilul ei: „Să nu se turbure inima voastră, în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri.” Acolo e locul pentru copiii Săi. Dar încurând a venit timpul în care trebuia să se împlinescă cuvintele Sale: „Peste puțină vreme, lumea nu mă va mai vedea.” Da, Isus care a fost totul pentru ei, a fost luat dela privirea lor. Și cum au rămas ei? Ca și niște orfani. Cari fără dragoste, fără ocrotirea părinților, stau înaintea greutăților lumii acesteia. Ca niște copii speriați de amenințarea vrăjmașilor, ei se ascund în colțuri după ce a murit Isus. Și atunci, ei și-au adus aminte de făgăduința Lui; „Nu vă voi lăsa orfani, Eu vin la voi.” Și cum a venit Isus la ucenicii Săi? După învierea S'a arătat mai de multeori, a venit însă și după înălțare în Duhul Său cel Sfânt, care este un înlocuitor al Său. „Și Eu am să rog pe Tatăl și vă va da un alt Mângăitor, care va rămânea cu voi.” Ce nume minunat. Isus îl numește „Mângăitor” pentru că lucrarea Lui pe pământ este a mângâia pe copiii Lui.

Va urma.

Elena Krakhor.

Să trăim frumos.

Biblia sau Cartea Domnului, este regulamentul creștinului după care el trebuie să se conducă în toate ramurile vieții. Orice abatere dela acest regulament, atrage după sine pedeapsa și mânia Domnului: pentru aceea să căutăm să trăim după poruncile lui Dumnezeu arătate și descoperite în sfânta Carte.

Cuvintele din textul nostru ne învață să trăim frumos. Mulți oameni sunt cari cred că traiul frumos să poate duce prin îndestularea corpului cu tot felul de mâncări și băuturi gustoase și ametoare, și prin împodobirea lui în lux și mățăsuri scumpe. Dar dacă căutăm în sf. Carte divină, ea ne arată că oamenii cari au trăit așa, nu au avut parte de fericire, ci din contră, au fost osândiți. Dacă luăm în cercetare pilda bogatului și a săracului Lazar (Luca 16:19-31). găsim pe bogat îmbrăcat în lux și ducând o viață în veselie și strălucire în toate zilele. Ce mult va fi fost el slăvit de oameni. Ce mulți vor fi fost aceia cari îi vor fi făcut închinăciuni. Și ce mulți vor fi fost aceia cari îl vor fi pizmuit în inima lor din cauza traiului fără griji pe care-l ducea dânsul. În același timp însă găsim pe un om sărac foarte, nu avea ce mânca, era sdrenșos și așteapta milă dela masa bogatului. Cu cât dispreț va fi fost privit acesta de cei mai cu stare, cât de nefericită va fi fost socotită soarta acestui om, și cât de urât va fi fost privit traiul lui. Bogații de sigur să vor fi scârbit când îl vor fi văzut, iar săracii îl vor fi compătimit. Și pentru unii și pentru alții, traiul lui a fost privit ca o povară și ca ceva neplăcut și nefru mos. Dar iată că după un timp vine moartea, ea duce și pe bogat și pe sărac într'o altă lume. Acolo în aceea lume, traiul săracului a fost privit ca ceva frumos, iar traiul bogatului ca ceva urât; unul ajunge în fericire iar altul în chin.

Dacă deci atunci așa s'au întâmplat, atunci trebuie să înțelegem că, „să trăim frumos,” nu însemnează a trăi în desfătări și luxuri, decât a trăi în roadele Duhului Sf. Acela numai trăiește frumos care se conformează în totul Cuvântului lui Dumnezeu. Nu acela care trăiește lângă masa cu mâncări alese și cu beuturi tari, ci acela care trăiește îmbrăcat în Hristos. „Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și beătură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Rom. 14:17.

Scumpe suflete. să nu crezi că după

Romani 13:13.

ce ai venit la Domnul Isus poți să duci o viață și un trai frumos, având toate din belșug și stând liniștit, Oh nu. Tu trebuie de acum să înduri greutăți, tu trebuie să te desbraci de tine însuși. Și tu trebuie să porți crucea. Calea pe care mergi tu acum nu este cea împodobită cu florile lumii. De multe ori ești prigonit, ești vorbit de rău, în contra ta să să scoală oameni cari vor căuta ca prin minciuni să te apese, pe calea care mergi tu, de multeori picioarele tale simt brușii și înțepăturile spinilor, și cu toate acestea traiul tău este un trai frumos. Deși înduri greutăți, deși ești prigonit, deși urgisit, deși nu ești luat în seama și deși ești amărât prin felurite ispite, tu trăiești un trai frumos, pentru că trăiești în lumină. Dacă unii caută să te otrăvească și să te nutrească cu pelin, dacă alții caută să arunce după tine cu noroi, traiul tău tot mai frumos apare și hainele tale tot mai tare strălucesc în Hristos, fiindcă tu trăiești în timp de ziua. Nu umbli în chefuri, nu în beții, nu în curvii, nu în fapte de rușine, nu în certuri și nu în pismă. Tu ești fiu al luminei și umbli în lumină, pentru aceea traiul tău este frumos. Rom. 13:13

Ah, și câți oameni să găsească astăzi cari duc un trai urât. În câte familii cari ar avea de toate ce le lipsește, s'a încuibat păcatul, și el le face să ducă un trai urât. Acolo unde ar trebui să vedem dragoste, vedem ură; acolo unde ar trebui să vedem pace, vedem ceartă; acolo unde ar trebui să vedem umilință și supunere, vedem mândrie și neascultare. Acesta este un trai urât. Dumnezeu nu voiește un asemenea trai la copiii Săi. El voiește ca ei să ducă un trai frumos. Traiul lor trebuie deci să fie un trai de fapte bune, un trai frumos. Un trai de rugăciune și de mulțumiri aduse lui Dumnezeu. Ferice de sufletul care duce asemenea trai.

Scumpe suflete! Cum este traiul pe care îl duci tu? Este el un trai frumos? Eu nu am lipsă să știu ce zice oamenii despre traiul tău, eu știu foarte bine că traiul tău niciodată nu poate fi după voia oamenilor; când ai ce-ți lipsește, ei te vor pizmui; când vei fi în lipsă, ei te vor râde. Vreau însă să știu cum duci viața, în timp de ziua sau în timp de noapte, și apoi pot să-ți spun ce zice Dumnezeu despre traiul tău. Domnul să-ți ajute a trăi frumos în lumină. Ioan 3:20-21.

F. D.

Către frații și surorile tinere.

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a chemat și pe noi aceștia tineri

făcându-ne de cunoscut lumina minunată a Duhului Sfânt. Aliluia,

Cred că cunoaștem noi foarte bine scopul pentru care Domnul ne-a chemat, pentru aceea m'am hotărât să scriu acest mic articol în care să vorbesc încât Domnul îmi ajută nu despre scopul la care ne-a chemat El, ci despre felul cum trebuie să trăim noi viața în aceasta lume. Știu și sunt încredințat că un tiner sau tineră, mai ușor poate să fie atăcat de poftele ispititoare ale lumii acesteia, pentru aceea este lipsă ca noi să ne învățăm și sfătuim cu Cuvântul lui Dumnezeu. Sfântul apostol Ioan zice : „V'am scris vouă tinerilor, fiindcă **sunteți tari**, și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi, **și ați biruit pe cel rău.**” I Ioan 2:14. Dacă ne aruncăm privirea înapoi, zărim pe un tiner care era slab și morbos în corp, dar a fost așa de tare în Cuvântul lui Dumnezeu, încât apostolul Pavel s'a putut lăuda de tăria lui zicând : „Căci n'am pe nimeni, care să-mi împărtășească simțirile ca el...” Filip. 2:19-20. Astfel să cere dela noi tinerii din zilele de azi o predare deplină în slujba lui Isus Hristos pentruca în felul acesta Cuvântul Lui să rămână în noi, și să putem birui pe cel rău. Cel rău nu poate fi biruit prin puterea noastră fizică sau trupească decât numai prin puterea lui Isus și prin Cuvântul Lui. Iar când Cuvântul sfânt rămâne în noi, putem să ținem curată și dreaptă cărarea noastră.

Psalmistul întreabă : „Cum își va ținea tinerul curată cărarea ?” Și apoi auzim răspunsul : „Indreptându-se după Cuvântul Tău.” Psalm. 119:9. Cărarea noastră poate să fie curată numai atunci, când toate ale noastre le-am îndreptat după Cuvântul Domnului. După Cuvântul Lui trebuie să fie îndreptată inima, puterea, sufletul și cugetul nostru. Viața internă și viața externă trebuie să dovedească că noi ne-am îndreptat după Cuvântul Lui. Atunci când inima noastră este dornică după un om îmbrăcat în haine scumpe, atunci când ea voințește să trezească în noi dorința de mândrie, poftind după lux și alte lucruri prin cari chipul Creatorului care trebuie să se arate în noi, se înjosește, atunci să o ducem să-i arătăm Jertfa de pe Golgota. Să-i arătăm pe Cel ce a făcut totul prin voința și puterea Sa, care le avea pe toate în stăpânire, și care nu s'a cugetat nici măcar

odată ca să poarte haine scumpe sau să întrebuițeze unele lucruri pentru înfrumusețare. Și atunci să zicem : „Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.” I Ioan 2:6.

Da, să mergem atunci și să privim la Isus ; la cel care „n'avea nici frumusețe, nici strălucire,” (Isaia 53:2) dar care cu toate acestea era „cel mai frumos dintre oameni.” Ps.45:2 Da, fără frumusețe și fără strălucire a fost Isus în ochii oamenilor, dar cel mai frumos a fost El în fața lui Dumnezeu. Tot astfel vom fi și noi, dacă vom căuta nu la omul cel din afară care se strică după pottele înșălătoare. Efes. 4:22 ci la omul cel ascuns al inimei, care are mare preț înaintea lui Dumnezeu, I Petru 3:4,

Apostolul Pavel îndeamnă pe Timotei zicându-i : „Fugi de poftele tinereții, și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr'o inimă curată.” II Tim. 2:22. Nu găsim scris că tinerul Timotei să fi fost bântuit de poftele tinereții, dar pentru aceea apostolul Pavel care a știut cât de ușor poate fi prins un tiner în lațul acestor poftes îl învață pe Timotei să se ferească și chiar să fugă de ele. Cel mai mare obstacol care se poate pune împotriva acestor poftes, sunt roadele Duhului Sfânt. Dacă trăim în aceste roade, nu se poate să fim cuprinși de aceste poftes. Galat. 5:22-23.

Apoi un lucru principal pentru un tiner sau tineră, este acela ca să știe cu cine petrece și cu cine în unire cheamă pe Domnul. Sunt tineri și tinere cărora le place mult să petreacă în societatea acelor cari știu să facă glume și râsuri, dar tocmai de acolo nu-i despărțit păcatul, „Fericiți sunt cei curați cu inimă”, că aceia vor vedea pe Dumnezeu,” Ferice de acel tiner care poate sta cu unii ca aceștia în unire și cu ei împreună să cheme pe Domnul, în ei nu se găsesc lucrări urâte și rele și tinerul n'are ce rău să învețe dela ei. Un tiner care petrece în unire cu persoane necurate la inimă se aseamănă cu un pom tiner care se leagă de un stâlp putred. Când vine furtuna dărâamă stâlpul și apoi stâlpul rupe pomișorul. Să ne ferim deci scumpii mei frați și surori tinere de tot aceea ce ar putea fi vătămător omului nostru lăuntric și să ținem cărarea după Cuvântul Domnului. Eu rog pe Domnul să ne ajute la aceasta și să ne povățuiască mai mult în adevărul Său. Amin.

T. Popovici, Burzuc.

Către surorile mame.

Prov. 22:6.

Intrucât lipsa de a sta de vorbă cu surorile se vede și se simte foarte mare, Domnul m'a îndemnat a sta de astădată de vorbă prin paginile acestei reviste, cu acele surori pe cari Domnul le-a binecuvântat cu copii și le-a făcut vrednice de onoarea și de numele de „mame”. Voiesc ca încât Domnul mă va ajuta să pot vorbi scumpelor mele surori, din experiența pe care Domnul mi-a dat-o din multele cazuri pe cari le-am văzut petrecându-se între mame și copii. Cuvântul Domnului pe care l-am luat ca text la începutul micului meu articol, sună astfel; **„Învăță pe copil calea pe care trebuie s'o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate dela ea.”** Ce cuvânt frumos și plin de putere este acesta pe care l-a poruncit Dumnezeu, pentru cei ce au copii. Dar ei se pot scuza; tata să spună că el sună mamei, iar mama să spună că el sună tatălui. Dacă însă noi vom căuta Cuvântul Domnului, el ne arată deslușit că mama este aceea căreia Domnul i-a dat cea mai bună ocazie ca în corpul, inima și mintea fragedă a copilului să poată sămăna fie dorința sfântă după Dumnezeu, fie dorința după lucrurile trecătoare ale lumii. Aceasta depinde de felul în care ea s'a predat Domnului. O mamă care a gustat într'adevăr cât de bun este Domnul, asemenea lui Lois și Eunice (bunica și mama lui Timotei), nu va putea ca pe acel scump și dulce Isus care a salvat-o, și pe a cărui venire ea o așteaptă cu dor, să-L nesocotească într'atât, încât să-și lase ca copilul ei să crească aici în lume ca și o buruiiană selbatică. Nu se poate ea simți liniștită când știe ca copilul ei aduce întristare Aceluia pe care ea așa de mult îl iubește și pentru aceea face toate eforturile ca copilul ei să fie și să rămână la Domnul.

Sunt multe lucrurile prin cari diavolul caută s'o convingă și să o facă a-și lăsa copiii în lume, dar ea nu se lasă amăgită de ispitele lui și nu se dă bătută. Prin mila Domnului vom căuta să lămurim în cele de mai jos câteva.

O cale prin care diavolul caută ca să amăgească pe unele mame ca să nu-și aducă copiii de mici la Isus, este aceea că până la etatea de 6-7 ani sunt prea mici. El șoptește că pe așa un copil nu-l poți învăța la rugăciune și nici să-i vorbești din Cuvântul lui Dumnezeu.

O mamă credincioasă, cunoaște foarte bine că un asemenea cuget nu este dela

Domnul. Dacă luăm pildă dela lucrurile pământești, ajungem să ne convinsem că din ce întâziem cu legatul vâstărilor (mlădițelor) de vie, din ce ele crescând împrăștiate pe pământ, mai greu pot să se aducă la par. La început fiind fragede și ușor de încovăiat să pot aduce ușor, și după ce se dedau așa, așa cresc. Când însă îmbătrânesc nelegate, se rup și nu se încovăiesc așa cum am voi. Așa este și cu copilul. Cu mult ni este mai ușor să-l ținem de mic la Domnul, decât să-l aducem când este mare. Un copil de când a început a vorbi și a pricepe graiul mamei sale, ea îl poate învăța tot aceea ce voiește. E întrebarea însă că ce voiește ea a-l învăța? O mamă credincioasă și predată Domnului nu se poate simți fericită când copilul ei știe să vorbească dar nu știe să se roage. Ea trebuie să înțeleagă că, copilul ei cât de micuț are lipsă a sta de vorbă cu Dumnezeu în rugăciune, și a crește la picioarele Lui.

Un alt rău mare prin care vrăjmașul înșală pe unele mame, este acela că își lasă copiii de dimineața până seara la joc cu alți copii, cari sunt răi (înjură și se bat). Aceste mame cred și se scuză cu aceea că nu pot să-și țină copiii tot robi. În schimb le pare bine că să duc, fiindcă atunci sunt libere din partea lor.

Scumpă soră, nu lăsa copilul tău în așa locuri. Pentru că jocurile și tovarășiile rele pe cari le învață acum de mic, le știe și când va fi mare Prov. 22:24-25, Din asemenea copii ies mai târziu copiii cei răi, cari sunt o rușine pentru mamele cari i-au născut, și o nenorocire pentru tații lor. Nu te cugeta că dacă tu ai avut parte de harul lui Dumnezeu și ai fost adusă la Domnul prin acest har, tot așa se va întâmpla și cu copilul tău. Dumnezeu te-a adus la El și voiește ca harul asupra copilului tău, să-l reverse prin tine, iar dacă tu te socotești nevrednică de aceasta bunătate a lui Dumnezeu, El va cere dela tine sufletul copilului tău, pe care nu l-ai adus la El ci l-ai lăsat să umble cum a voit. Nu suferi păcatul în viața copilului tău, căci din aceasta cauză Domnul te pedepsește. I Sam. 3:13-14. Griji și de viața ta și te ferește să vorbești în fața copilului lucruri rele la adresa cuiva. Fi serioasă și sinceră în vorbe și fapte.

Domnul să-ți dea scumpă soră înțelepciune și pricepere în creșterea copiilor tăi, și să-i facă o binecuvântare pentru tine și pentru poporul Lui.

S. Bradin

Vindecări Divine.

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care prin Fiul Său îndepartă moartea, boala și aduce viață și bucurie.

Iubiți cititori,

Eu frate în Domnul Arcadie a Petru Cârdeiu din comuna Vicovul de sus, jud. Rădăuți, mi-s'a născut un copil complect sănătos. Însă mai târziu s'a îmbolnăvit, oprindu-i-se respirația. Într'o dimineață venind eu acasă dela stăruință am găsit soția cu lacrimi fângă copil. Copilul era aproape să treacă din viață. Fără să-i spun soției am eșit din casă și am mers la fratele Anton Lazoskyewicz și l-am

rugat să vie la mine acasă. Iar fr. Anton și soția sa au venit după masă la mine. Copilul era greu bolnav. Fiind soția mea slabă, a luat copilul soția fr.-lui Anton ca să-l scalde. Când l-a băgat în apă copilul a rămas în leșin. Atunci noi ne-am plecat la rugăciune. Și binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl tuturor cari își pun nădejdea într'însul. Ps. 58:19. Astăzi copilul are aproape 5 luni și e mai voinic decât alții de a lui etate. Iubiți cititori, se împlinesc și în zilele noastre cuvintele din Ps. 50:15. Ps. 52:9. Amin.

Vicovul de sus la 8 Maiu 1935.

Vești din Buenos-Aires. Rep. Argentina. Mărturisire.

Mă numesc Francisco Beșenței din Alba-Iulia. Sunt venit la credință în anul 1914 și am făcut parte în biserica baptistă. De zece ani de când sunt venit în America de sud și aici am făcut parte tot într'o biserică baptistă până în Iunie 1934. În aceasta lună Domnul a binevoit ca să am întâlnire cu fr. Andrei Ciornei, și având o schimbare de vorbe și de discuții asupra credinței dată odată pentru totdeauna sfinților și asupra botezului cu Duhul Sfânt — care discuție a durat o jumătate de noapte — am rămas convins că Domnul botează cu Duhul Sfânt și astăzi ca și pe creștinii primitivi. Acum sunt unit și sunt membru între creștinii de credință apostolică. Dau slavă lui Dumnezeu că mi-a descoperit aceasta taină, deși m'am ocupat cu Biblia vreo 20

de ani, totuș nu am cunoscut că Domnul botează cu Duhul Sfânt ca și pe creștinii primitivi. Slavă și glorie să-l fie Domnului, că acum văd și cunosc că, Domnul este Acelaș, eri azi și în veci. Aliluia, amin.

*

De asemenea am avut un botez în apă în ziua de 24 Feb. 1935 cu două suflete; unul se numește Grigorie Cojocar și altul David Chir, ambii din Com. Rus-Mănăstioara jud. Suceava Bucovina. Botezul a fost săvârșit de fr. Andrei Ciornei.

Bunul Dumnezeu să binecuvinteze noile plante și să ploaie peste dânsule ploaia binecuvântătoare ca să crească spre slava și onoare Sf. Treimi. Aliluia, amin.

Trimes de fr. Ioan Păncăricean. Buenos-Aires.

Vești din Statele unite și din Canada.

Să fie binecuvântat Dumnezeu prin a cărui har am putut pune la îndemâna iubitorilor noștri frați și cititori rev. „Cuvântul Adevărului“. Aceasta revistă a fost binecuvântată de Dumnezeu în mare măsură, putând se înfrunte toate greutățile cari nu năvălit asupra ei și să trăiască, apărând acum în al șaptelea an. Noi nu suntem oameni cu educație aleasă și nici bogăți ca să dispunem de fonduri pentru tipărirea ei. Dumnezeu însă a sprijinit-o în așa fel, ca ea să poată trăi din harul Lui și prin sprijinul primit din abonamente.

Astăzi Dumnezeu să fie lăudat că, prin a Lui bunătate și milă aceasta revistă a ajuns să străbată prin toate țările locuite de români. Și este așteptată și citită cu mare sete. Frații de prin Canada ne scriu despre bucuria ce o au de ea. La fel ne scriu și frații din Statele Unite, și alții de prin alte țări. Frații din Detroit ne scriu că au fost chiar unele femei nepocăite cari au venit până la ei 50 mile și au cerut să se aboneze la rev. „Cuvântul Adevărului“. Aliluia, să fie Domnul lăudat că El este Cel ce a făcut aceasta.

Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duh Sfânt în următoarele locuri: în jud. Bihor, com. Vârciorog 10 suf. Valea mare de criș 4. Borod 1. în Jud. Timiș. com. Dorgoș 1 în jud. Covurlui, com. Cudalbi 1. Aliluia Domnului Isus.